

РЕШЕНИЕ

№ 6204

гр. София, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 04.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4703** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по Жалба вх.№14375/23.04.2021 г. по регистъра на АССГ, подадена от Б. Х. В. от [населено място] срещу Отказ за възстановяване на сума, заплатена за годишна винетка с ID 20041922150610, обективиран в Писмо изх.№94-00-4707/19.04.2021 г. на директора на Националното Т. управление /НТУ/, Агенция „Пътна инфраструктура“.

Наведените основания за оспорване, предвид изложените в жалбата твърдения и доводи, следва да се квалифицират като нарушение на установената форма и противоречие с материалноправните норми - чл.146, т.2 и т.4 АПК. Тяхното осъществяване е аргументирано с липса на надлежни мотиви и неправилно тълкуване и прилагане на приложимите материалноправни норми. По същество жалбоподателят твърди, че е налице неоснователно обогатяване на НТУ и моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорения отказ за възстановяване заплатената поради грешка електронна винетка.

В съдебно заседание пред АССГ, жалбоподателят чрез процесуалния си представител-адвокат Й., моли за уважаването на жалбата. Заявява и искане за присъждане на направените съдебно-деловодни разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител- юрк. Л., в съдебно заседание и в писмено становище по делото, аргументира неоснователността на жалбата. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, вр.чл.146 провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

По делото не се спори от фактическа страна, че жалбоподателят В. е собственик на л.а. с рег. № СВ5561РА. На 19.04.2020 г. е заплатена годишна електронна винетка с ID 20041922150610, с период на действие 19.04.2020 г. - 18.04.2021 г., за МПС с регистрационен номер СА5561РА, за категория лек автомобил до 3.5 тона, на стойност 97.00 /деветдесет и седем/ лева. След закупуването ѝ, при извършено заснемане от мобилен автомобил на контролните органи на НТУ и моментна проверка, се установило, че горесцитираната винетка не може да се използва за лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС], т.е. като е налице несъответствие във втората буква от регистрационния номер на МПС във винетката. Наложило се В. да заплати компенсационна такса за конкретния ден на проверката, както и нова годишна електронна винетка с идентификационен номер 20051653588094, с период на действие 16.05.2020 г. -15.05.2021 г. за МПС с регистрационен номер СА5561РА, за категория лек автомобил до 3.5 тона, на стойност 97.00 /деветдесет и седем/ лева.

На 03.08.2020 г. В. подал по електронен път искане за възстановяване на сумата, платена за Годишна електронна винетка с идентификационен номер 20041922150610 от 19.04.2020 г. на електронен адрес „info T. BG <[електронна поща]>” На същата дата получил отговор, че искането е получено. На 25.03.2021 г., е изпратено ново електронно писмо до „info T. BG <[електронна поща]>”, с молба за произнасяне по искането. В отговор е получено електронно писмо от [електронна поща], в което е уточнено, че компанията е частна и не е компетентна да се произнесе по искането.

На 25.03.2021 г. на електронен адрес [електронна поща] до ответника НТУ, В. е заявил искане да му бъде възстановена сумата от 97 лева за годишната винетка от 19.04.2020 г. В отговор е получено електронно писмо, в което НТУ описва процедурата за възстановяване на суми, а именно: подаване на заявление по образец за промяна на допуснатата техническа грешка, при деклариране на данни относно регистрационния номер на пътното превозно средство и подаване на заявление за възстановяване на недължимо внесени такси, които жалбоподателят подал на 02.04.2021 г., отново по електронен път.

В същия ден получил потвърждение от НТУ за регистрирано Искане с вх.№94-00-3972/02.04.2021 г. относно техническата грешка и за регистрирано Второ искане с вх.№94-00-3974/02.04.2021 г. относно възстановяване на сумата.

На 25.03.2021 г. жалбоподателят подал Заявление вх. № 94-00-3972/02.04.2021 г. /л.24, за идентификацията му, виж атакуваното писмо/, до Агенция "Пътна инфраструктура", НТУ, с което поискал промяна на допуснатата грешка при деклариране на регистрационния номер на пътното превозно средство, включително на държавата в която е регистрирано, или на неговата категория, по реда на чл. 10а, ал. 3б от Закона за пътищата /ЗП/. В него, в качеството си на собственик на автомобила с рег. [рег.номер на МПС], за което МПС е закупена Електронна винетка с идентификационен № 20041922150610, декларирал, че е допуснал техническа грешка при въвеждането на данните относно регистрационния номер на МПС. Като доказателство за твърдението си заявителят е представил и свидетелството на регистрация на превозното средство.

На същата дата, В. подал и Заявление с вх. № 94-00-3974/02.04.2021 г., с което

поискал възстановяване на недължимо внесени такси по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП, в т.ч. заплатена два или повече пъти винетна такса за един и същи номер на автомобил. Изложил е, че за автомобила с рег. [рег.номер на МПС], държава България са били заплатени две такси по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП: 97 лева годишна винетна такса за лек автомобил до 3, 5 тона, заплатена за период за който автомобилът вече има заплатена винетна такса.

По искането за промяна на допуснатата техническа грешка в регистрационния номер на МПС, с електронно писмо от 05.04.2021 г., НТУ е уведомило жалбоподателя, че е извършена корекция на сгрешената винетка. С извършената от НТУ промяна на допуснатата техническа грешка, всъщност, се доказва твърдението жалбоподателя, че е заплатена два или повече пъти винетна такса за един и същи номер на автомобил, като периода на дублиране е от 16.05.21 г до 18.04.21 г.

С адресирано до г-н В. Писмо изх. № 94-00-4707/14.04.2021 г., директорът на Националното Т. Управление при Агенция "Пътна инфраструктура" се позовал на това, че по изложения в Заявление вх. № 94-00-3974/02.04.2021 г. проблем е било депозирано и Заявление вх. № 94-00-3972/02.04.2021 г. с искане на промяна на допуснатата техническа грешка по реда на чл. 10а, ал. 3б от ЗП, което е удовлетворено. Описал е установените факти, изложени по-горе от съда, като независимо от допуснатата от него самия промяна за отстраняване на техническа грешка в регистрационния номер на МПС, приел, че процесното по делото искане не може да бъде уважено. Като причина за това е посочено различие в регистрационния номер на МПС и в периода на действие на процесните две годишни винетни такси.

От събраните допълнително /извън адм.преписка/ в хода на съдебното производство доказателства, изпратени от СДВР-Отдел „Пътна полиция“ се установява, че МПС с регистрационен номер СА5561РА, за което е първоначално закупената винетка, е с прекратена регистрация и след 2014 година не съществува МПС с регистрационен номер СА5561РА. Установи се и това, че заплатената на 21.04.21 г. винетна годишна такса за МПС с регистрационен номер СА5561РА в размер на 97 лева е заплатена на банкомат с карта ВИЗА с последни цифри-428, собственост на Й. Й. /пълномощникът на жалбоподателя по делото/, като номерът на картата е същият, като този, който е посочен в квитанцията за електронната винетка за 97 лева. От представените разписки се установява и това, че сумата впоследствие е възстановена от собственика на МПС и жалбоподател по делото Б. Х. В. на Й. Й.. Това, че разписките са частни свидетелстващи документи не означава, че не се ползват с материална доказателствена сила за факта на извършеното плащане. Липсата на достоверна дата /преди представянето им в о.с.з./, обратно на доводите на ответника, е без значение, защото не на това основание е постановен оспорения отказ.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните изводи:

Жалбата е допустима.

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 21.05.2021 г. и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага преповтарянето ѝ.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган - директора на НТУ, в кръга на предоставените му правомощия. Действително НТУ не е самостоятелно юридическо лице, а е специализирано звено към А.. В този смисъл материално компетентен

административен орган е ръководителят на юридическото лице на бюджетна издръжка, в случая председателят на управителния съвет на А. /арг. чл. 19, ал. 4 т. 1 от ЗА вр. чл. 11, ал. 2, т. 1 Правилника/. Съгласно чл. 22, ал. 3 от ЗП, ръководителите на звената по ал. 1 /специализираните звена, сред които е и НТУ/ или упълномощени от тях длъжностни лица представляват агенцията във връзка с дейността, която осъществяват. По делото е приложено и Пълномощно № П-249/25.09.2019 г. , с което председателят на УС на А. е упълномощил директора на НТУ да изпълнява част от неговите правомощия, вкл. да подписва кореспонденция и документи /т. 8/, както и да се разпорежда със суми до 1000 лева без ДДС /т. 12/. Последното, макар и непрецизно изразено, следва да се приеме, като надлежно делегиране на правомощия за случаите по чл. 55 от ЗА във вр. с чл. 4б от Закона за държавните такси /ЗДТ/.

Писмото-отказ е в писмена форма съгл. чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа съществените реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания, поради което не е осъществено основанието по чл.146, т.2 АПК за отмяната му, поради нарушение на установената за административния акт форма.

В хода на административното производство не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила- изяснени са относимите към случая факти и обстоятелства /чл. 35 от АПК/ и не е засегнато обезпечено право на участие на друго заинтересовано в административното производство лице.

По приложението на материалния закон, съдът излага следното:

Възстановяването на внесени такси по чл. 10 от ЗП се осъществява по реда на ЗДТ. Съгласно чл. 4б от ЗДТ, недължимо платени такси се връщат по искане на заинтересованата страна. В специалния приложим закон - ЗП, е предвидена и нарочна разпоредба - чл. 10а, ал. 3б, съгласно която, когато при издаване на електронна винетка е допусната техническа грешка при деклариране на регистрационния номер на пътното превозно средство, включително на държавата, в която е регистрирано, или на неговата категория, може да бъде извършена корекция от съответните длъжностни лица, ако след заявление за промяна на грешно декларираните данни от собственика или ползвателя, безспорно се установи, че в Република България не съществува регистрирано пътено превозно средство с идентичен на първоначално декларираните във винетката регистрационен номер, държава на регистрация или категория. Промяната в данните на електронната винетка има действие от момента на извършване на корекцията и има срок на валидност до изтичането на срока на валидност на първоначално издадената.

От нормата на чл. 10а, ал. 3а от ЗП се налага извода, че при избирането на идентифициращи данни - регистрационен номер на автомобила, категория, период на валидност, при закупуването на винетка рискът отговорността за тяхното правилно деклариране се носи от самия потребител. Този риск обаче не може да се разбира като възможност за събиране на приходи без да се предоставя съответната услуга, а се свежда до това, че неправилното посочване на данните за автомобил, националност, категория, период, се счита за липса на надлежно плащане на винетна такса за конкретното превозно средство. Последното води до възникване на съответна административна отговорност по принудително събиране на таксата, респективно административно-наказателна отговорност, ако е налице осъществен състав на нарушение. Границата на прилагане на тази разпоредба се поставя от общия за правото институт за неоснователното обогатяване по чл. 55, ал. 1 пр.1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, в съотв. с който всеки, който е получил нещо без

основание, е длъжен да го върне. /В този смисъл: Решение № 3988 от 29.03.2021г. по адм.д. №11896/2020г. на ВАС, VII о./. За да е основателна претенцията, следва обедняването на едно лице да е за сметка на друго, и точно тези лица да са страните по делото. Разместването на имуществени блага от патримониума на жалбоподателя към този на ответника трябва да е еквивалентно – с колкото е обеднял жалбоподателя, с толкова да се е обогатил ответника.

В случая от доказателствата по делото се установи, че жалбоподателят е заплатил две годишни винетни такси за един и същи автомобил, тъй като при плащането на първата винетна такса е била сгрешена буква от регистрационния номер. Впоследствие грешката е била поправена от административния орган. Следователно са налице платени две винетни такси за един и същ автомобил, като периодът на дублиране е от 16.05.21 г до 18.04.21 г. и за него е дължимо съответно връщане на заплатената такса на основание по чл. 4б от ЗДТ. Липсата на нормативно установен ред за връщането на недължимо платена винетна такса, не създава основание да бъде постановен отказ за възстановяването ѝ.

Горе изложените съображения мотивират съда да приеме жалбата за основателна и да отмени оспореното писмо с изх. № 94-00-4707/14.04.2021 г., като върне делото за ново произнасяне на ответника, при съобразяване с дадените указания по прилагането на закона-чл. 173, ал. 2 от АПК

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК правото на разноски е възникнало за жалбоподателя. То е своевременно упражнено-до приключване на устните състезания по делото, като е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Доказаните по делото разноски са в размер на – 310 лева /10 лева заплатена държавна такса и 300 лева заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат, и се присъждат изцяло.

Така мотивиран, Административен съд-София-град, II-ро отделение, 23-ти състав, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ, обективиран в Писмо с изх. № 94-00-4707/14.04.2021 г. на директора на Национално Т. Управление при Агенция "Пътна инфраструктура".

ВРЪЩА делото като преписка на директора на Национално Т. Управление при Агенция "Пътна инфраструктура" за ново произнасяне по Заявление с вх.№ 94-00-3974/02.04.2021 г., подадено от на Б. Х. В., съобразно дадените в мотивите към решението указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОПРЕДЕЛЯ 14-дневен срок за новото произнасяне от директора на Национално Т. Управление при Агенция "Пътна инфраструктура".

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на Б. Х. В., ЕГН-[ЕГН], сумата от 310 /триста и десет/ лева, разноски по делото.

Решението може да бъде оспорено с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град, пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: